

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. V. De alio exemplo Petri ad firmandum in fide fratres in actibus
Apostolorum c. 15. quomodò Iacobus fidem suam firmauerit sente[n]tia
beati Petri, & quomodò non Simeon legendum est ibi in ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

pale fastigium electione cleri & populi, sicut asseris, factam, atque fidem tuam secundum antiquam consuetudinis religiosum & valde necessarium studium apostolicæ ac primæ Sedi, cui Deo adiutore, quamvis indigni, præsidemus, annunciare & exponere curasti. & paulò post, Mea verò humilitas in culmine apostolici Throni idè exaltata, vt approbata approbet, improbanda quoque improbet, tuæ sanctissimæ fraternitatis Episcopale promotionem libens approbat, collaudat, & confirmat. & paulò post: Sanè fidem tuam, quam proprio scripto summæ & Apostolicæ Sedi exposuisti, sanam & catholicam atque orthodoxam per omnia protestamur: & sicut verè vnicam & salutarem, præcordialiter amplectimur: & tuæ dilectioni vehementer gratulantes in Domino, eadem nostram esse deuoto & prompto ore profitemur. Hæc erant, vt antè dixi, symbola concordia, quæ Nicephorus optabat: & Paulus per dextras societatis, sibi & Barnabæ datas significauit. Deniquè hanc Romani Pontificis, beati Petri successoris, auctoritatem & Apostolicam consuetudinem, à Christo institutam, confirmandi fratres & omnes ecclesias in fide, attestatur etiam maxima & grauissima auctoritate sua sancta Synodus Ephesina ducentorum Episcoporum ex multis ac varijs prouincijs, in epistola ad Cælestinum Pontificem, in qua sic ait: Est enim vobis tam eximijs hoc in consuetudine positum, vt fulcra ecclesiarum constituat. Expresit interpres vim verbi Græci *στήριγμα*, quo vsa est Synodus, intuens in locum euangelij, Et tu aliquandò conuersus, confirma fratres tuos. Græcè enim est *στήριξεν*. Satis cum hac epistola conuenit, quod beatus Cyrillus, qui postea eidem Synodo loco Pontificis Romani præfuit, ad eundem Cælestinum scripsit, cum ad eum, tanquam ad caput ecclesiæ, de hæresi Nestorij referre necessarium esse iudicaret. sic enim ait: Quandoquidè Deus à nobis in huiusmodi causa vigilantiam nostram postulat, καὶ τὰ μακρὰ ἴδιον τῶν ἐκκλησιῶν περὶ δουρίων ἀνακρινόμεναι τῆ εὐθείᾳ εὐσυντη. id est, & longinqui temporis consuetudo suadet cum sanctitate tua communicare, necesse est mihi scribere, & quæ sequuntur. Hanc consuetudinem priscam omnium ecclesiarum intellexit Synodus, cum dixit, Hoc in consuetudine positum esse Pontifici. Quod si ante mille ducentos propè annos iam erat longinqua & antiqua hæc consuetudo omnium ecclesiarum, testimonio Cyrilli, quæ illum cogebat ad Pontificem referre, ex qua alia origine illam longinquitatem profectâ esse dicere possunt Magd. nisi ex diuina institutione & apostolica diuinæ institutionis traditione? Sed, nè hoc confiteantur, confugient, credo, ad nequos suos, quos Satanas illis excogitauit: vt nullam formam Synodi, neque sanctos patres sine næuo hæresis agnoscant.

Gravissimum
Synodi Ephesi-
na de aucto-
ritate Pont.
testimonium.
Luc. 22.

De alio exemplo Petri ad firmandum in fide fratres, in Actibus apostolorum c. 15. & quomodo Iacobus fidem suam firmauerit sententia beati Petri, & quomodo non Simeon legendum est Cibi in Actibus Apostolorum, vt Chry-

Chrysoſtomus & Græci legunt, ſed Simon, vt Latini, meliora exemplaria Græca ſecuti, & collatio illius loci Actuum, cum Clemente Romano in lib. 6. de conſtitutionibus Apoſt. & quid Tertullianus ex Petri ſententia in illa Synodo Hieroſolymitana ſcripſerit, & quomodò omnia concilia imitata ſemper fuerint illam formam firmandi ſua decreta. Cap. 5.

HActenus ergò de pontificali exemplo firmadi in fide fratres, in beato Petro Apoſtolo expreſſo, cum Paulus ad Petrum diſcipulorum coryphæum, vt diuiniſ Dionyſius vocat, de prædicatione ſua & fidei doctrina retulit, vt haberet ſcilicet certum & firmum de authoritate doctrinæ ſuæ à Principe Apoſtolorum confirmatæ, nè fortè in vacuum curreret, ſi diſcreparet. Venio ad alterum exemplum ſcripturæ ſanctæ in Actis Apoſtolor. De altero exemplo pontificali firmandi in fide fratres in Act. Apoſt. propoſito. Poſtquam Petrus primus, vt caput eccleſiæ, ſententiam ſuã in illa ſynodo Hieroſolymitana de relinquenda legis Moſaicæ obſeruatione dixerat, quia erat Iacobus illius eccleſiæ Hieroſolymitanæ Epicoſopus, in qua ſurrexerant quidam ex hæreſi phariſæorum, qui dicebãt oportere ſeruare legem Moysi, neceſſariumq; videbatur, vt, quid ipſe ſentiret populus, cui præerat, ſciret, & vtrum cum capite ſuo concordaret, poſtquam Petrus perorauit, & tacuerunt Paulus & Barnabas, qui cum Petro conſentientia de cõuerſione gentium narrauerant: reſpondit Iacobus, dicẽs: Viri fratres, audite me: Act. 15. Simon narrauit, quemadmodum primùm Deus viſitauit ſumere ex gentibus populum ſuum nomini ſuo: & huic concordant verba prophetarum. & paulò poſt, Propter quod ego iudico, non inquietari eos, qui ex gentibus conuertuntur ad Deum, & quæ ſequuntur. Authoritatem Petri citat, cum prophético teſtimonio conſentientem, qua confirmatus, audet dicere conſtanter: Propter quod ego iudico &c. Sed dicent hinc non ſolum Magdeburgenſes, ſed fortaiſis alij, non Simon, ſed Simeon ſcriptum eſſe in Actis. Scio Ioannem Chryſoſtomum non de Simone Petro interpretari, ſed de Simeone ſiue illo euangelico, ſiue alio, neutrum enim affirmat, atq; ita ferri ſcriptum in ijs exemplaribus Græcis, quæ edita habemus: ſed legendum eſſe Simon, vt eſt in Latinis exemplaribus, & non Simeon, vt in Græcis, ex Clemente etiam Romano didicimus. is enim lib. 6. de Apoſtolicis cõſtitutionibus, cap. 12. Petrum introducit narrantem in illa Synodo ea, quæ tum Lucas de Petro cap. 10. tum idẽ Petrus cap. 11. Act. Apoſt. narrauerat de linteo magno è cælo demifſo, pleno quadrupedibus reptilibus & volatilibus, & quomodò diuinitus à Cornelio accerſitus eſſet, & de ſpiritu S. qui ſuper illum & domum eius cecidit, & alia inſupèr quæ in Actis prætermiſſa ſunt, quæ admodum tunc intellexiſſet verbum Dñi, quod ſcriptum erat, Omnis, qui inuocauerit nomen Dñi, ſaluus erit. & rursus, Recordabuntur, & cõuertentur ad Dominum vniuerſi fines terræ, & adorabunt coram eo vniuerſa familia gentium, quoniam Dñi eſt regnum, & ipſe dominabitur gentium, quodq; vbiq; ſcriptum Ioel. 2. Pſal. 21.

Z ptum

ptum esset de vocatione gentium. Quia igitur hæc Petrus cap. 15. Act. Apost. narrauit, vt Clemens author est, quæ in eo loco non sine magna ratione, vt paulò post ostédam, à Luca prætermiffa sunt, idcirco Iacobus dixit: Simon narrauit, quemadmodùm primùm Deus visitauit sumere ex gentibus populum nomini suo, scilicet narrauit Petrus, cum dixit paulò supra, Vos scitis, quoniam ab antiquis diebus Deus in vobis elegit per os meum audire gentes verbum euangelij, & credere: & qui nouit corda Deus, testimoniũ perhabuit illis. Cornelio enim centurioni apparuit Angelus, & dixit, vt accederet me, & reliqua, quæ, vt dixi, tum Lucas cap. 10. de Petro narrauit, tum ipse idẽ Petrus cap. 11. coactus est narrare ijs, qui erant ex circumcisione, qui cum eo disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis? Incipiens enim, inquit, exponerat illis ordine, dicens: Ego eram orans, & vidi in excessu mentis visionem, descendens vas quoddam, & quæ sequuntur: hæc omnia, vt antè dixi, Simon narrauit in illa Synodo, vt nos Clemens Romanus docuit, vt iã meritò dixerit Iacobus, Simon *ἔξηγατο*, quod verbum nõ concisè & summatim, sed fusiùs & explicatiùs exponere significat. Cur autè non sint ibi à Luca tertio per Petri personam repetita, in promptu est ratio, & quidem valdè idonea, & prudenti scriptore digna: quia, si Petrus, quæ sibi cum Cornelio acciderant, coactus est exponere ordine Hierosolymitanis illis, qui Hierosolymis ex circumcisione aduersus eum disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis: quomodo postea etiam similiter, immò multo magis non cogebatur eadem exponere in Synodo? vbi audiebat multitudo, vt Lucas testatur, & qui ex Antiochia ascenderant, cum conuenerunt Apostoli, & seniores videre de verbo hoc, quia docebant quidam, oportere circumcidi, & seruare legem Moylis. Quid igitur opus erat, vt sanctus Lucas tertio illa repeteret, quæ tametsi non repeteret, consequens erat, intelligere narrata esse ibi, & exposita à beato Petro eadem, quæ illis, qui contra eum principio disceptare cœpissent, narrasset? Accedit huc, quòd sic illa prætermisit Lucas capite illo 15. vt, prætermiffa esse, nè toties repeteret, non obscurè significauerit, significauit, inquam, cum post narrationem Petri respondit statim Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me: Simon *ἔξηγατο*, id est, exposuit. Verbo enim idem significante vsus fuerat sanctus Lucas in Petro, cum dixit cap. 11. de eo *ἔξηγατο κατὰ ἔξο.* id est, exponebat ordine, idem enim significat *ἔξηγατο*. deindè quod Iacobus de Petro dixerit, cum dixit, Simon narrauit: quis dubitare potest, si quæ Iacobus dicit Simonẽ narrasse, cum ijs ipsis, quæ ibi Petrus narrauit, conferat, & sententiã verbis vtriusq; subiectam ponderet. Petrus enim dixit: Viri fratres, vos scitis, quoniam ab antiquis diebus Deus in vobis elegit per os meum audire gentes verbum Euangelij, & credere. Iacobus verò, non in verba, sed in sensum intuens, narrasse illum ait, quemadmodùm primùm, id est, ab antiquis diebus, vt Petrus dixit, Deus visitauit sumere ex gentibus populum nomini suo. verbo visitandi, con-

Locus à Cle-
mente in cõst.
Apost. lib. 6.
expositus de
quibusdam à
Luca præter-
missis, & cur.

di, consilium ac prouidentiam & misericordiam Dei significauit: uisitauit, inquam, ut eligeret gentes, quæ credentes in eum per prædicationem Euangelij, fierent populus eius, & à Christo Christiani uocarentur. hoc enim significat elegisse Deum ex gentibus populum nomini suo. Hoc ipsum item significat elegisse audire gentes uerbum Euangelij, & credere. Itaque Iacobus non uerba, sed sensum Petri expressit, ut Euangelistæ quoque non raro facere solent, cum testimonia ex scripturis sanctis producant. Cum igitur certum sit, quod B. Iacobus dixit, Simon narrauit: non de Simeone quopiam iuxta corrupta exemplaria, sed de Simone Petro accipiendum esse, ut ex omnibus Latinis exemplaribus, & ex Clemente Romano, tum ex recta ratione scribendi, deinde ex ipsis uerbis B. Petri & beati Iacobi collatis, ponderata sententia demonstratum est, non est quod amplius hæretici in inuidiam authoritatis B. Petri principis Apostolorum, hunc locum uanè & temerariè iactent, ut solent, immò intelligant potius exemplum esse clarissimum eius authoritatis, quam Dñs in Euangelio eidem Petro, tãquam petrae Ecclesiae dedit firmam. *Authoritas Petri in Euangelio data ad firmandum in fide ceteros, expressa in Actis.*

di fratres, cum dixit, Ego orauit pro te, ut non deficiat fides tua: Tu autem conuersus, firma fratres tuos. Cum enim, ut S. Lucas narrat, surrexissent quidam de hæresi Phariseorum, qui crediderant, dicentes, Quia oporteret circumcidi eos, præcipere quoque seruare legem Moysis: conuenissent quoque Apostoli uidere de uerbo hoc, cum magna conquisitio fieret, quia ad Petrum pertinebat firmare eos in ea fidei sanitate, quam à Domino acceperat, qui pro ea spiritum sanctum, qui omnem ueritatem reuelat, orauerat: surgens, inquit, Petrus, dixit ad eos: Viri fratres, uos scitis, quoniam ab antiquis diebus Deus in uobis elegit per os meum audire gentes uerbum Euangelij, & credere. Ab antiquis diebus, dixit, id est, ante mundi constitutionem, ut Paulus in epist. ad Ephe. ait, Benedictus Deus & pater Dñi nostri Iesu Christi, qui elegit nos ante mundi constitutionem. fuit enim à seculis absconditum hoc mysterium fidei, sicut idem ad Coloss. scripsit, nec enim fuit nouum consilium, sed consilium antiquum & uerum, ut Esaias prædixit. Dixit ergo B. Petrus, electas esse gentes ab antiquis diebus, id est, ex æternitate, ad mysterium fidei. tunc ipsis reuelatum, aduersus eos, qui aiebant, ut beatus martyr Ignatius in epist. ad Philadelp. scripsit, Euangelio non credam, nisi uidero in antiquis. putabant enim nouum inuentum esse, mysterium euangelij & uocationem gentium ad uerbum euangelij & ad fidem. idcirco B. Petrus cum exponit Cornelio cap. 10. Act. hoc mysterium fidei Christi, producens testimonia prophetarum, Hinc, inquit, omnes prophetae testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere per nomen eius omnes, qui credunt in eum. prætermisit uero Lucas ipsa testimonia prophetarum breuitatis causa, ex quibus pauca Clemens recitauit. Tunc enim, inquit, cum uidisset Petrus spiritum sanctum super Cornelium gentilem & domum eius cecidisse, intellexit uerbum Dñi, quod scriptum erat, Omnis, qui inuocauerit nomen Dñi, saluus erit. & rursus, Recordabuntur, & conuertentur ad Dominum

Authoritas Petri in Euangelio data ad firmandum in fide ceteros, expressa in Actis.

Ephe. 1.

*Coloss. 1.
Esa. 25.*

De testimonijs prophetarum à Luca prætermisiss Acto. 10. à Clemente re-

lati.

Z 2

vni-

Ioel, 2.

Psal. 21.

vniuersi fines terræ, & adorabunt coram eo vniuersæ familiæ gentiū: quoniam Domini est regnum, & ipse dominabitur gentium, & quod vbiq; scriptum esset de vocatione gentium. Iacobus ergo Episcopus Hierosolymitanus, expositione beati Petri firmatus, ac repetens summam illius sententiam, & expositionem de vocatione gentium ad verbū Euangelij, testimonijs Prophetarum roboratam, & de cessatione Mosaicæ legis, autoritatē eius, vt Principis Apostolorum sequens, ac totum confessum & multitudinem ad idem faciendum hortans: Viri, inquit, fratres, audite me: Simon exposuit: hoc enim significat, vt antè dixi, verbum Græcum ἰσχυροῦς, quem admodum primū, id est, à principio, antequam quicquam faceret: quod Petrus dixerat, vt antè notatum est, ab antiquis diebus, & quæ sequuntur, nē eadem sapiūs repetam. Deindē ad testimonia Prophetarū, quæ beatus Petrus citauerat, vt ex cap. 10. Act. & ex Clem. Rom. demonstrauiimus, addidit idem Iacobus testimonium Amos Prophetæ: & subiūgit, Propter quod ego iudico, id est, quia Simon sic exposuit, & cum eius expositione, vt à Deo reuelata, concordant verba Prophetarum: iudico, inquam, non inquietari eos, qui ex gentibus conuertuntur ad Deum. Non inquietari dicit, scilicet cogendo eos ad obseruationem legis: siquidem in singulis ciuitatibus prædicabatur lex per Synagogas, vbi legebatur per omne sabbatum. hoc ipsum dixerat priūs beatus Petrus: Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum, scilicet legis Mosaicæ, super ceruices discipulorum? & quæ sequuntur, subiungit deindē idem Lucas, Tacuit autem omnis multitudo: quod satis declarat, omnes authoritati Petri acquieuisse: neque enim filētium factum est ad audiendum Paulum, quasi priūs omnes loquerentur: sed tacuit, inquit, multitudo, quia scilicet nemo quicquam obiecit, sed potiūs omnes in fide illius dogmatis confirmati, tacuerunt. Videte Magdeburgenses, quid doctissimus Tertullian. & in scripturis sanctis exercitissimus, de illa Petri sententia in libro de pudicitia scripserit, postquam dixit, in Petro extractam esse ecclesiam, cum vellet eius rei per exempla quædam, exitum & experientiam quandam in Actis Apostol. ostendere, subiungit: Ipse denique primus in Christi baptismo referauit aditum cælestis regni, quo soluuntur alligata retrò delicta, & alligantur, quæ non fuerint soluta secundum veram salutem: & Ananiam vinxit vinculo mortis, & debilem pedibus absoluit vitio valetudinis: deindē subiungit, Sed & in illa disceptatione custodiendę legis, primus omnium Petrus spiritu instinctus, & de nationum vocatione præfatus, etiam nunc, inquit, quid tentatis Dominum de imponendo iugo fratribus, quod neque vos, neque patres vestri sufferre valuerunt: sed enim per gratiam Dei credimus salutem consecuturos, sicut illi. Deindē subiungit Tertullian. Hæc sententia & soluit quæ ommissa sunt legis, & alligauit, quæ reserua sunt. Sed redeamus ad Acta Apосто. & consideremus, quod Lucas post Iacobi perorationem subiungit: Tunc, inquit, placuit Apostolis & senioribus cum omni ecclesia, eligere, & quæ sequuntur. Tūc, inquit,

De exemplo,
& experientia
authoritatis
Petri supra
ecclesiam in
Act. ex obser-
uatione Ter-
tulliani.

inquit, scilicet cū Iacobus propter expositionem Petri Principis Apostolorum, & verba prophetarum illi consona, iudicauit non esse legis obseruationem à gentibus requirendam. Omnes igitur, tum Apostoli, tum presbyteri, & omnis ecclesia, firmitatem sententiæ ex Petri expositione cum Prophetarum testimonijs consentiente duxerunt. quam formam vniuersa deinceps concilia ritè habita, tenuerunt, vt eorum decreta non, nisi auctoritate Pontificis, firma essent: vt, sicut Benedictus 3. ad Igmaram Rhemensis Archiepiscopum de Synodo eius à Pontifice Romano confirmanda ante septingentos annos scripsit, quæstio indè nullis aliquandò temporibus oriatur: & aspirantes in Deo anhelitus, compressi funditùs perpetuò maneant, nè ampliùs illorum contradicentium aduersitatibus Dei conturbetur ecclesia, sed omnibus eruta sæuæ pertractationis erroribus, vnita semper in Christo permaneat. Ob eandem causam Leo magnus Chalcedonensem Synodum confirmauit, vt ipse in epistola ad Marcianum Imperatorem testatur: Nè, inquit, per malignos interpretes dubitabile videatur, vtrum, quæ in Synodo Chalcedonensi per vnanimitatem vestram de fide statuta sunt, approbem, hæc ad omnes fratres & Coepiscopos nostros, qui prædicto concilio interfuerunt, scripta direxi, & quæ sequuntur. Hæc quoque fuit causa, cur Tridentina Synodus contra ætatis nostræ hæreticos habita, nupèr à Pio 4. Pontifice Romano confirmaretur. ad Pontificem enim pertinet *ἡ ἐκείνη ἐπιτομή ἀπὸ φασίμ*, id est, confirmare, ac ratam habere Synodi sententiam, vt Photius Constantinop. ad Nicolaum primum scripsit. & magnus Basilius cū peteret à Pontifice Rom. vt mitteret Legatos suos ad Orientem cum Actis concilij Ariminensis, vt ea rescinderet, confitetur Pontificem Rom. *ἡ ἐπιτομή ἀπὸ φασίμ* (hoc enim verbo vtitur) id est, ius & auctoritatem habere in his, vt ex epist. eius ad Athanasium, in qua hæc scribit, perspicui potest. Immò illud hinc obseruatione dignum est: cū dixit beatus Petrus, Ab antiquis diebus elegisse Deum gentes, vt audirent verbum euangelij per os eius: id est, eos, qui aderant, scire, significasse *τὸ ἀκούειν*, id est, auctoritatem sibi à Deo datam, quæ conuenienter scripturæ sanctæ ad confirmandam fidem omnium, & verbi prædicationem pertineret: hæc enim ratione *τὸ ἀκούειν*, id est, auctoritatis excepta, æquè omnes ad prædicandum verbum euangelij Deus elegerat: sed ratione, vt dixi, auctoritatis ipse erat os omnium.

Vnde ducta forma, vt concilia auctoritate pōt. Rom. confirmantur

Quid in Act. significet, quod Petrus dixit, elegisse Deum gentes, vt per os eius audiret euangelium.

Quomodo ex locis scripturæ sanctæ de confirmandis fratribus in fide per Petrum, concludatur, super Petrum ædificatam esse ecclesiam: & quomodo qui Petrus propriè vocatus est, idem quoque Petra translata secundum consuetudinem scripturæ dictus est: & de comparatione promissionis factæ Abraæ cum promissione facta Petro, & de testimonijs veterum patrum Græcorum & Latinorum, qui sic interpretati sunt, Super hanc Petram, id est,

L 3 est,